

14 PETICIONS D'UN FILL/A AL SEU PARE/MARE.

El passat dia 25 de novembre de 2013, la psicòloga **Míriam Esquivel**, que pel matí va fer el treball sobre autoestima i autoconcepte amb els alumnes de 1r d'ESO, per la tarda/nit va fer la primera xerrada del cicle del Pamasactiu. Al finalitzar ens va demanar que escoltèssim amb atenció una poesia de Jorge Bucay.

Hem pensat que segurament llegir-la i poder-la compartir a casa, podria ser del vostre interès.

Esperem que us agradi.

14 PETICIONS D'UN FILL/A AL SEU PARE/MARE...

*1 . No em comparis amb ningú ,
especialment amb el meu germà o germana.
Si em fas quedar millor que els altres, algú
patirà i, si em fas lluir pitjor que els altres,
seré jo qui pateixi.*

*2 . No em donis sense mesura tot el que et
demani. De vegades demano per saber fins
quant és raonable prendre.*

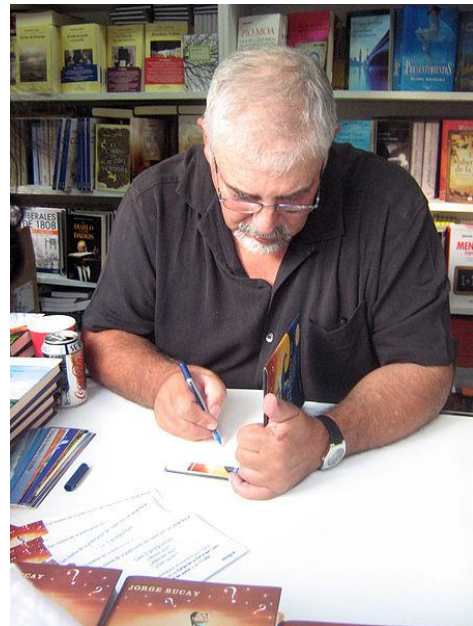
*3 . No em cridis . Et respecto menys quan ho
fas, i m'ensenyes a cridar a mi també, i jo no
vull perdre el respecte per cap dels dos.*

*4 . No estiguis sempre donant ordres. Si en
comptes d'ordres, de vegades em
demanessis les coses, jo ho faria més ràpid i
més gustosament.*

*5 . Compleix les promeses que facis, bones o dolentes. Si em promets un premi,
dóna-me'l, si és una penitència, metent-la.*

*6 . No diguis mentides davant meu, ni em demanis que les digui per tu, ni tan
sols per treure't d'un compromís. Em fa sentir malament i perdre la fe en el que
dius.*

*7 . No canviïs d'opinió tan sovint sobre el que he de fer; decideix-te i
mantingues la teva decisió, perquè si no viuré sempre pendent del pròxim canvi
d'idea.*

Jorge Bucay

8 . Deixa valer-me per mi mateix. Si ho fas tot per mi, mai podré aprendre. Per si ho has oblidat, només s'aprèn dels errors.

9 . Quan estiguis equivocacat en alguna cosa, admet-ho! creixerà l'opinió que jo tinc de tu i de pas m'ensenyaràs a admetre també les meves equivocacions.

10 . No m'exigeixis que et digui "perquè ho vaig fer" quan faig alguna cosa que no està bé. De vegades ni jo mateix ho sé.

11 . Ensenya'm a estimar i a donar-me l'oportunitat de conèixer els altres. No importa si la vida m'ho va a ensenyar de totes maneres, perquè de res val si veig que tu no estimes ni vius en contacte amb el proïsme.

12 . No em diguis que faci una cosa si tu no la fas. Jo aprenc sempre del que fas, però em costa fer el que dius sense coherència amb el teu propi actuar.

13 . No em diguis: "No tinc temps per tonteries" quan t'expliqui un problema meu , o "això no té importància". Tracta de comprendre'm i ajudar-me.

14 . I sobretot si és cert que m'estimes, digues-m'ho de tant en tant. A mi m'agrada sentir-t'ho dir, encara que tu no creguis que sigui necessari i encara que jo mai t'ho digui, perquè per descomptat jo t'estimo amb tot el meu cor.

Jorge Bucay va néixer a Buenos Aires el 1949.

Va començar a guanyar-se la vida als 13 anys. Va fer de venedor ambulanc de mitjons, de llibres i de roba esportiva, agent d'assegurances, taxista, pallasso, mosso de magatzem, educador, actor, metge de guàrdia, animador de festes infantils, psiquiatre, coordinador de grups, columnista de radio, conductor de televisió i, pel que és més conegut, psicoterapeuta de parelles i adults. Va estudiar a la Universitat de Buenos Aires i posteriorment va completar la seva formació com a terapeuta a Xile i Estats Units.

Entre les seves obres més conegudes trobem títols com "Cartas para Claudia", "Déjame que te cuente", "El candidato", "El camino de las lágrimas" i "El camino de la felicidad", traduït a més de quinze idiomes.